

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Jgnatij obitus. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

India reuocaret : quòd tanti viri videndi, ruendique in eius amplexum miro quodã desiderio teneretur, quinetiam nostros quotquot ea tempestate Romæ versabantur, ad se in palatium adduci iusserat : quòd hæc copias recēdere, & singulos coram quasi bonus imperator milites vellet inspiciere. deniq. multis de nostra Societate verbis vltro citroq. habitis : Tu bellatores (inquit Pontifex) confice ; nos vtemur. Cum ab eo congressu, aliisq. deinde colloquiis lætus admodum discessisset Ignatius, & optima spe Societatem impleisset; breui ea lætitia cūctis euanuit. si quidem Marcellus altero & vicesimo die quàm Pōtifex declaratus fuerat, febris extinctus ; ingenti omnium luctu Christianam rempublicam orbam ac debilitatam reliquit.

Ignatij obitus. CAP. XXIII.

 VCESSIT Marcello Paulus eo nomine quartus, qui, cum propter nonnullas interpositas offensiones acerrimus nostri ordinis inimicus fore putaretur, hominum opinionem longe sefellit. Nam & in Ignatium ipsum, cunctis admirantibus, perhonorificum sese præbuit ; & Societate multis rebus decorauit, auxitque : & nostrorum hominū opera maximis in rebus Ecclesię plurimum vsus est : & de fundando collegio seu academia, quam in Vrbe Ignatius magno reipublicæ Christianæ bono instituerat, serio cogitauit. Hunc Pontificem inter & Philippum Catholicum Regē exorto graui & periculoso bello, quod breui deinde compositum est; cuncta misceri; compleri armatis Vrbs; tympanorum, ac tormetorum horrifico strepitu

strepitu omnia personare; pacis artibus parum admodum loci esse. Quocirca Ignatius pertæsus temporum, & Societatis rebus utcumque compositis, contemplandi studio secessit in villam, quam non longe ab æde sanctæ Balbinæ, ad Thermas Antonianas, in usum præcipue Romani Collegij, amicorum benignitate nuper extruxerat. Ibi, vel tectorio noui operis male acceptus, vel urgente iam senio, letalem in febrem incidit; sic, ut cum eius intima vrentur præcordia, nullus in facie pallor, nulla in toto corpore signa mortis existerent. tantum insolita quædam lassitudo in membris ac motu apparebat. Itaque domum relatus, in lectulo collocatur. accersiti confestim medici bono animo iubent nostros esse. At ille cum sibi vltimum diem instare sentiret, mirantibus ceteris, misit qui à summo Pontifice sibi decedenti salutarem expiationem & indulgentiam ritu catholico precaretur. deinde cum ad multâ noctem de more vigilasset, quinetiam nonnulla cum domesticis in rem Collegij transegisset; sopori se dedit: itemque qui aderant, cubitum discessere, nihil admodum periculi suspicantes. at ecce mane postridie duo è fratribus, eius vitæ quotidianæ administri, cubiculum visendi Patris causâ introeunt; ad lectulum sensim accedunt, ac præter omnium opinionem vitali spiritu pæne defectum offendunt. Accurritur illico ad socios. alij ad medicum aduolant: alij interea ad refocillandas vires (vt assolet) iusculum porrigunt: quibus ille cum nihil iam opus esse dixisset, **I E S V M** intermortuis vocibus identidem appellans; placidissime effluit animam hora post solis ortum prima, feria sexta, pridie Kalendas Augusti, anno post Christum natum **M. D L V I.** Qui vero ad Pontificem pridie

L die

die sub vesperam fuerat destinatus, quòd nihil tale metueret re in proximam lucem dilata, cum quod volebat, statim impetrasset libente Pontifice, & verbis amicissimis Ignatium prosequente; grauius deinde semet inculans, tempori nò occurrit. Defuncti corpus tum inspiciendi, tum exenterandi causa dissectum, summam viri abstinentiam & sobrietatem liquido comprobauit. siquidem & stomachus venterque prorsus inanis, & præ siccitate diuturna mire contractus apparuit: & iecur ea ipsa de causa ita obduratum aridumq. vt pæne lapidesceret. Sane Realdus Columbus, egregius ea tempestate sector, qui aperiendo interfuit, in hepatis vena, quæ Porta dicitur, lapides tres sese inuenisse testatur in suo de Anatomia libro. vt pro miraculo non leui habitum sit, vitalibus adeo affectis, ac propemodum exustis, hominem tamdiu viuere potuisse, præsertim hilari semper eodemque vultu exsequentem Præpositi Generalis officia & munera. Mortuus est autem anno ætatis quinto & sexagesimo, suæ conuersionis ferme trigesimo quinto, confirmatæ vero Societatis sextodecimo. quam ille tam exiguo temporis interuallo tam longe lateque propagatam reliquit; vt iam tum ab ipso constitutæ numerarentur prouinciæ duodecim, & in iis varia nostrorum domicilia fere centum. Vulgata eius morte, ingens confestim hominum concursus visendi causa domum est factus, atque hi manus, hi pedes certatim exoculari: alij rosaria quæ vocantur, applicare corpori, multi etiam, pilei, vestiumve, quibus vti consueuerat, frustulum aliquod enixe rogare: quibus tamen modestiæ gratia nihil nostris est datum. Corpus in eodẽ cubiculo vbi exspirauerat, biduo ferme seruatum, sabbato sub vesperam

speram inclusum arcæ, post exsequias mira populi frequentia celebratas, in templo nostro ad dextrum latus aræ maximæ humatum est. ac statim præsentem opem ex Ignatij patrocinio nostri sensere. Non enim, vt multi putarant, orba tali parente Societas mærori se dedit, aut concidit: quinimmo stetero animis Patres; perque omnes ordines insolita quædam suauitas spiritus, & mentium vigor ad subeundos Christi causa labores, & cœpta strenue promouenda peruasit.

LIBRI SECVNDI FINIS.

L ij DE